

Η εορτή του Αγίου Νείλου του Μυροβλύτου στη γενέτειρά του

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαντινείας και Κυνουρίας](#)

Την Παρασκευή 7 Μαΐου 2021 με κάθε λαμπρότητα εορτάστηκε στην κωμόπολη του Αγίου Πέτρου Κυνουρίας, γενέτειρα του αγίου Νείλου του Μυροβλύτου, η μνήμη του μεγάλου αυτού ασκητού της Εκκλησίας μας.

Του Όρθρου της πανηγύρεως και της θείας Λειτουργίας πρόεστη ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Τεγέας κ. Θεόκλητος, Πρωτοσύγκελος της Ιεράς Μητροπόλεως Μαντινείας και Κυνουρίας.

Κλήρος και Λαός με τα απαραίτητα μέτρα κατά της πανδημίας, συμμετείχε στη

Θεία Λειτουργία και, μετά το πέρας αυτής, στην ιερά Λιτάνευση της θαυματουργού Εικόνας και του αγίου Λειψάνου του Οσίου πατρός Νείλου του Μυροβλύτου, εντός του χωριού, ακριβώς στα βήματα που περπάτησε ταπεινά τα πρώτα του χρόνια ο Άγιος στον τόπο που γεννήθηκε.

Ο Θεοφιλέστατος, μετέφερε τις αναστάσιμες ευχές του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαντινείας και Κυνουρίας κ. Αλεξάνδρου, του οποίου «σεπτή εντολή» τέλεσε την ιεράν πανήγυριν, ο οποίος παρευρισκόταν στο Άστρος Κυνουρίας, για τις εκεί εκδηλώσεις της Α΄ εν Άστρει Εθνοσυνελεύσεως, παρουσία της Α.Ε. της Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Αικατερίνης Σακελλαροπούλου.

Βίος Οσίου Νείλου

Ο άγιος Νείλος γεννήθηκε στην κωμόπολη Αγίου Πέτρου Κυνουρίας, από ευσεβείς γονείς περί το 1601. Τα πρώτα γράμματα έμαθε από τον θείο του, ευσεβή Ιερομόναχο Μακάριο, μαζί με τον οποίο ήλθε και μόνασε στην πλησίον του τόπου καταγωγής του ιερά και σεβασμία Μονή Παναγίας της Μαλεβής. Εκεί χειροτονήθηκε και Ιερέυς. Οπόθος, όμως, θειότερης και ασκητικότερης ζωής τον οδήγησε στο περιλάλητο Άγιον Όρος.

Κατοίκησε αρχικά κοντά στο σπήλαιο του αγίου Πέτρου του Αθωνίτου και με κόπους πολλούς έκτισε κελί με ιερό Ναό προς τιμή της Υπαπαντής, τον οποίο κόσμησε με εικόνες, που ο ίδιος αγιογράφησε, γιατί ήταν καλός αγιογράφος. Ο θείος Νείλος, «καταφλεγόμενος από τον πόθον της ησυχίας, εζήτει τόπον ερημικώτερον και ευρών σπήλαιον κατάκρημνον και από τα δυό μέρη, φοβερόν εις την θέαν διά το κρημνώδες, κατέβαλε μεγάλας προσπάθειας και κατήλθεν εις αυτό». Εκεί εβίωσε μυστικάυπερουράνιες καταστάσεις.

Μετά την οσιακή κοίμησή του, στις 12 Νοεμβρίου 1651, «το άγιον αυτού σώμα ενεταφιάσθη πλησίον του σπηλαίου και ανέβλυσε μύρον ευώδες, το οποίον έτρεχεν εκ τούσπηλαίου έως κάτω εις την θάλασσαν». Γνωρίζοντας αυτό οι πειρατές πήγαιναν κι αιχμαλώτιζαν τους προσκυνητές, με αποτέλεσμα να δημιουργείται θόρυβος στον ιερό εκείνο τόπο της ησυχίας.

Η παράδοση αναφέρει ότι ο όσιος Ακάκιος ο Καυσοκαλυβίτης παρακάλεσε τον όσιο Νείλο να πάψει τη μυροβλυσία, προς ησυχίαν του τόπου καί ο όσιος Νείλος υπάκουσε άμεσα στον όσιο Ακάκιο. Ο όσιος Νείλος αναφέρεται ότι παρουσιάσθηκε σε διαφόρους, για να τους παρηγορήσει και να προείπει τα μέλλοντα.

Το 1815 οι μοναχοί θέλησαν να κτίσουν Ναό προς τιμή του Οσίου, παρά το σπήλαιο

των αγωνισμάτων του. Τότε βρήκαν τα ευώδη του Λείψανά του και με χαρά και τιμή τα μετέφεραν στην Ιερά Μονή Μεγίστης Λαύρας.

Βίος και Ακολουθία του εκδόθηκαν στο Άγιον Όρος το 1847, που γνώρισαν πολλές εκδόσεις. Παρακλητικό Κανόνα στον Όσιο συνέθεσε ο μοναχός Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης. Ναοί προς τιμήν του Οσίου υπάρχουν στον Πειραιά, την Τρίπολη, τον Άγιο Πέτρο Κυνουρίας, την Ιερά Μονή Παναγίας Μαλεβής και σε άλλα πολλά μέρη.

κοιμήσεως

ΧΑΜπίτας